

Samme, hvortil han i 1876 mente at skulle have Løshjemmel. Det har aldrig været mig muligt at finde nogen Overensstemmelse imellem disse to Fakta. Altsaa baade Laagnet til Sufferkogeriene og til Planterne kunde meget godt være kommet istand, uden at man behøvede at opløse Folkethinget i Vinterens Hjerte. Derimod har man jo opnaaet andre Ting ved Opløsningen, og navnlig synes det jo, at man har faaet et mere medgjørligt Folkething, end man havde i Oktober, da det Parti, hvortil jeg hører var i relativt Fler-tal; men det skal jeg ikke komme ind paa. Hvad dernæst angaar den trodte Ting, nemlig Gaven til Frederikssted, da tror jeg heller ikke, at man havde behøvet at opløse for denne Sags Skyld. Det maa jo nemlig erkjendes for et Faktum, at vi, der dengang, som de Herrer ville erindre, vare de skarpeste — om jeg saa maa sige — dog ikke vare skarpere, end at vi udtalte, at vi vilde være med til at give en Gave til Frederikssted paa Tillægsbevillingsloven i Overensstemmelse med, hvad der blev givet, da Naturbegivenheden i 1867 hjemstogte Den. Dengang blev der gaaet 28,000 Dollars, altsaa omtrent den samme Sum, som der her er Tale om, nemlig godt og vel 100,000 Kr. Det undrer mig, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille) kunde komme til at udtale, at Stillingen vilde ikke have været saa god paa de vest-i-danske Der, dersom det ikke var kommet til en Opløsning, thi er der Nogen, som har erkjendt, at denne Sag godt kunde have været ordnet i Mindelighed, saa er det netop det ærede Medlem i hans Piece. Det ærede Medlem var jo netop selv Medlem af Finansudvalget, og han veed altsaa bedre end nogen Anden, at denne Sag kunde være udjævnet, og det er ikke hans Skyld, at den ikke blev jævnet. Det er udtrykt andet-steds fra. Jeg kommer dernæst til de vestindiske Plantere. Det er selvfølgelig, at det kan man godt være enig om at misbillige, at danske Undersaatter paa en Maade udsende et Slags, jeg vil ikke bruge noget stærkt Udtryk, men jeg havde nær sagt Oprørsraab, men det vil jeg dog ikke sige, men jeg vil sige foretage sig Ting mod den Stat, hvortil de høre, som ere utilbørlige; det kan man godt fra alle Sider misbillige, men, naar det ærede Medlem fra Københavns 5te Valgkreds (Bille) mente, at Planternes Adresse var særlig adresseret til mig, tillægger det ærede Medlem mig en Betydning, jeg ikke har. (Udbrydelse af Bille). Planternes Adresse var særlig adresseret til mig, det var det ærede Medlems Udtalelse. Det er ikke rigtigt. Det er endog aldeles urigtigt; thi de ærede Herrer ville se at der i Nr. 52 i Betænkningen angaaende Andragender staar, efter at de have tilkendegivet deres Misforholdelse med, at Arbejderregulativene skulde ophæves i 1879, Følgende — jeg haaber jeg maa tillade mig at oplæse det —: „Desuden blev

Lyendearbejdet ved Fællessufferkogeriets og Kær-musestationerne betragtet og betalt som frit Arbejde. Men i det frie Arbejde kunde Arbejderne, der vare bundne ved Arbejdskontrakter, ikke deltage. Dernæst maa en Ventetid af 3 Aar forekomme dem altfor lang.“ Der er navnlig to Grunde, de ere enige om som ulykkebringende, den ene, at Arbejdet paa Fællessufferkogeriets blev frit, uagtet Arbejdet paa Den ellers var tvungent, og den anden, at en Ventetid af 3 Aar var altfor lang; men der tror jeg den ærede Finansminister vil være saa billig, dersom han ellers vil udtale sig derom, at indrømme, at jeg har ingen Skyld i, at der blev en Ventetid af 3 Aar. Jeg for min Part stod haardt nok paa at faae Arbejderregulativene ophævede strax. Altsaa det tror jeg er tilfælleligt tilbagevist. Det maa indrømmes, at barnlige Folk, som Negrene ere — og man kjender jo Børn — have altid overmaade ondt ved at vente, og en Ventetid af 3 Aar vil forekomme dem som en Evighed. Det kan man sige sig selv, og det burde man have sagt sig selv, at det ikke er heldigt. Dernæst kunde jeg ikke vide, og derpaa havde jeg heller ingen Indflydelse, at Arbejdet paa Fællessufferkogeriets vilde blive frit, at Lyendekontrakterne vilde blive approberede som frie Kontrakter i Modsaetning til de andre, det kunde man ikke vente, at det skulde staa klart for os. Det er desuden foretaget ved Administrationens egen Indgriben. Forholdet er ordnet af Administrationen. Jeg tror dermed tilfælleligt at have tilbagevist Udtalelsen om, at Andragendet var adresseret til mig. Havde jeg haft Indflydelse derpaa, vilde Arbejderregulativene være blevne ophævede strax, nemlig i 1876. Naar endelig det ærede Medlem udtalte sig mod Adresserunderskrivnerne for deres Raab hertil, som jeg kalder utilbørligt, er jeg enig med ham. Det er i højeste Grad utilbørligt. Jeg skal i saa Henseende slutte mig til den ærede Ordfører, at man maa haabe, at Ministeren vil være istand til at kunne holde Justits i saa Henseende paa Statens Undersaatter; men naar det ærede Medlem gif videre og vilde tilskynde til, at der skulde nedlægges energiske Protester hos den engelske Regjering, kan man ikke være sikker paa, hvilke Følger det vil have, og jeg tør derfor ikke være med til sige Tilskyndelser. Det er vist nok, at dette Thing overhovedet ikke har stor Indflydelse og vel slet ingen paa udenrigske Anliggender, og jeg maa tilstaa, at jeg ikke ønsker Krig for St. Croix' Skyld med nogen Magt, saa heller bortgive Den og være vel af med den. Jeg veed nok, at vi nu faae de 6 Kanoner ved København; men saa stor Tro har jeg ikke til dem; at jeg af den Grund tør lægge mig ud med Magter og Myndigheder og allermindst for en D, jeg ikke har Stort tilovers for, efter som den har stillet sig i den sidste Tid. Jeg tager altsaa blot en Forvaring mod den stærke Opfordring til Regjeringen. I saa Henseende vil